

dosarul nr. 3ra-824/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central: V. Sanduța
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

Î N C H E I E R E

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 04 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 16 iunie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia din 10 martie 2017, a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, recepționată la data de 05 iunie 2017, s-a constatat că reprezintă discriminare în acces la servicii de protecție socială și servicii medicale a beneficiarilor de pensie pentru limita de vârstă care, în virtutea dizabilității temporare, au optat pentru o categorie de pensie mai avantajoasă. Astfel, s-a decis ca Ministerul Muncii Protecției Sociale și Familiei împreună cu Casa Națională de Asigurări Sociale vor examina oportunitatea instituirii și punerii în aplicare a unui mecanism în vederea asigurării plății pensiei neîntrerupte pentru persoanele care și-au stabilit pensia pentru limită de vârstă și ulterior au optat pentru o altă categorie de pensie mai avantajoasă.

A mai menționat reclamanta că, Ministerul Sănătății al Republicii Moldova și Casa Națională de Asigurări în Medicină împreună cu Ministerul Muncii Protecției Sociale

și Familiei și Casa Națională de Asigurări Sociale vor reexamina criteriile de evidență și condițiile de activare/dezactivare a poliței de asigurare astfel încât să garanteze că pentru persoanele care și-au stabilit pensia pentru limită de vârstă, polița de asigurare medicală nu va fi dezactivată, dacă ulterior survin schimbări la categoria de pensie.

Astfel, a susținut Casa Națională de Asigurări Sociale că cu această decizie nu este de acord, o consideră ilegală și neîntemeiată, din care motiv solicită anularea acesteia, deoarece potrivit prevederilor punctului 13 din Regulamentul privind modul de completare, eliberare și evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1015 din 05 septembrie 2006 cu modificările ulterioare, Casa Națională de Asigurări Sociale este responsabilă de prezentare Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a listelor de evidență nominală a pensionarilor și invalizilor neangajați precum și modificările la aceste liste.

La fel, a mai indicat reclamanta că, conform actelor dosarului de pensionare Eugenia Scifos de la 23 aprilie 2013, în baza cererii și actelor depuse, a fost transferată de la pensie pentru limită de vârstă la pensie de dizabilitate grad sever afecțiune generală.

A mai relevat că, pensia de dizabilitate se stabilește pe perioada încadrării în grad de dizabilitate de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă sau structurile acestuia.

Reexpertizarea în privința Eugeniei Scifos se efectuează anual de Consiliul Specializat pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă în termenul stabilit de acesta în conformitate cu prevederile Instrucțiunii privind modul de determinare a dizabilității și capacității de muncă. Astfel, prin decizia Consiliului Specializat pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă nr. 1 din 09 iunie 2015, Eugenia Scifos a fost încadrată în grad sever de dizabilitate afecțiune generală pe un termen de un an (până la 01 mai 2016), fiindu-i stabilit și următorul termen de reexpertizare - aprilie 2016.

Reexpertiza în privința Eugeniei Scifos a fost efectuată abia la 03 iunie 2016 și încadrată în grad de dizabilitate sever afecțiune generală, din care cauză pe numele Eugeniei Scifos în perioada 01 mai 2016-02 iunie 2016, nefiind încadrată în grad de dizabilitate, nu a fost posibil de a transmite Companiei Naționale de Asigurări în Medicină informația respectivă.

Casa Națională de Asigurări Sociale a mai specificat că la caz nu s-a admis discriminare pe criterii de vârstă și dizabilitate față de Eugenia Scifos.

Respectiv, decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității prin care s-a constatat că din partea Companiei Naționale de Asigurări în Medicină s-a admis o discriminare în acces la servicii de protecție socială și servicii medicale a beneficiarilor de pensie pentru limita de vârstă, care în virtutea dizabilității temporare, au optat pentru o categorie de pensie mai avantajoasă, este ilegală.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile pct. 65 ale Legii nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și ale Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat Casa Națională de Asigurări Sociale anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 10 martie 2017 pe cauza 514/16 privind discriminarea în acces la servicii de protecție socială și servicii medicale.

Prin hotărârea din 04 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 10 martie 2017 pe cauza 514/16 privind discriminarea în acces la servicii de protecție socială și servicii medicale, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 24 august 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat apel împotriva hotărârii din 04 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală acțiunii.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 04 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 24 aprilie 2018, prin trimitere poștală Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

La 02 aprilie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 13 februarie 2018 (f.d. 108).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, la 24 aprilie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 13 februarie 2018, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

În motivarea cererii, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Concomitent recurentul a menționat că instanța de fond și instanța de apel, nu au apreciat probele anexate la materialele cauzei, pentru a determina circumstanțe care au importanță pentru soluționarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea și au aplicat eronat analogia legii.

Recurentul a mai susținut că decizia din 10 martie 2017 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, urmează a fi anulată, deoarece modul în care a fost aplicată legislația pensionării, în privința petiționarei Sclifos Eugenia nu cade sub incidența art. 2 al Legii nr. 121 din 25 mai 2012, care prevede noțiunea de discriminare directă.

Astfel, invocând prevederile art. 31 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998, privind sistemul public de pensii, conform căruia, pensia se acordă la cererea persoanei care a

obținut dreptul la pensie, a tutorelui (curatorului) acesteia, a specificat că dreptul la pensie se realizează atunci când persoana depune o cerere și actele necesare care confirmă dreptul la pensie și nu se acordă fără solicitarea persoanei, precizând în acest sens că dreptul la pensie și solicitarea realizării dreptului la pensie sunt noțiuni diferite.

Prin urmare, a relevat recurentul că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității eronat a concluzionat că Casa Națională de Asigurări Sociale a discriminat petiționara în acces la servicii de protecție socială, ținând cont că este libera alegere a persoanei să prezinte actele necesare și cererea respectivă pentru a beneficia în continuare de un anumit tip de pensie sau altul, ori să se transfere la alt tip de pensie. Dreptul la pensie se acordă doar persoanelor care întrunesc anumite condiții prevăzute de legislație.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Casa Națională de Asigurări Sociale în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat